

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1942 -0 /2017
Érkezett:	2017 OKT 10.
Példány:	3
Melléklet:	3x6 db <i>ulu</i>
Kezelőiroda:	

**Alkotmánybíróság
1015 Budapest,
Donáti u. 35-45.**

Postacím: 1535 Budapest, Pf. 773.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

SZEGEDI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG 2.	
Érk.:	2017 SZEPT 21 <i>11j</i>
Példány:	_____ Mell: _____
Az ügyiratsz. n. M. 527 / 2015	

Alulírott [redacted] szám alatti lakos, a csatolt ügyvédi meghatalmazással igazolt jogi képviselőm – BÖRCSÖK-RAGÁNY-VISONTAI ÜGYVÉDI IRODA (eljáró ügyvéd: DR. BÖRCSÖK RITA) 6720 Szeged, Kárász u. 16. III/25. szám – útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27.§-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy **állapítsa meg a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság 2017. július 5. napján kelt Mfv.I.10.729/2016/4. számú ítéletének alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azt, tekintettel arra, hogy sérti Magyarország Alaptörvényének 29. cikk (3) bekezdését.**

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG HATÁSKÖRE AZ INDÍTVÁNY ELBÍRÁLÁSÁRA

A Tisztelt Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására az alábbiakban hivatkozott jogszabályhelyek alapozzák meg.

I.

Magyarország Alaptörvényének (a továbbiakban: Alaptörvény) 24. cikk (2) bekezdés d.) pontja alapján az Alkotmánybíróság alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját.

Az Alaptörvény 24. cikk (3) bekezdés b.) pontja alapján az Alkotmánybíróság hatáskörében megsemmisíti az Alaptörvénnyel ellentétes bírói döntést.

II.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-ában foglaltak szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és

b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

III.

Jogorvoslati lehetőség kimerítésének bemutatása, valamint nyilatkozat a Kúria előtti felülvizsgálati eljárásról

Tárgyi ügyben jogorvoslati lehetőségeim kimerítésének igazolásául az alábbiakat kívánom előadni. A Szegedi Törvényszék 2.Mf.20.764/2016/4. számú ítéletével az első fokon eljáró Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.M.527/2015/4. számú ítéletét részben megváltoztatta, az **ítélet rendelkező részében kizárta a fellebbezésre való jogosultságot**, s ezzel a további jogorvoslati lehetőségek igénybevételét. Erre tekintettel a peres eljárás alperese felülvizsgálati kérelmet nyújtott be, melynek a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság az Mfv.I.10.729/2016/4. számú ítéletével adott helyt (perújítás kezdeményezésére nem került sor a tárgyi ügyben). **A Kúria Mfv.I.10.729/2016/4. számú ítéletének rendelkező részében foglaltak alapján az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.**

Tekintettel a Tisztelt **Alkotmánybíróság 3358/2012. (XII. 5.) számú végzésében** foglaltakra, mely szerint a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott döntése ellen benyújtott alkotmányjogi panasz is befogadható (ugyanakkor nem előfeltétele az eljárásnak), jelen esetben a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását, és erre tekintettel történő megsemmisítését indítványozom a Tisztelt Alkotmánybíróságnál.

SZEMÉLYES ÉS KÖZVETLEN ÉRINTETTSÉG, INDÍTVÁNYOZÓI JOGOSULTSÁG IGAZOLÁSA

A személyes és közvetlen érintettség, indítványozói jogosultság igazolása az alábbi jogszabályhelyeken alapul.

Az Abtv. 27.§ rendelkezése alapján az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

Az Abtv. 56. § (2) bekezdésében foglaltak szerint a tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26-

27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29-31. § szerinti feltételeket.

Az Alkotmánybíróság 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. határozata az Alkotmánybíróság ügyrendjéről, valamint az ügyrend 30.§-ában foglaltak.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG ÁLTAL VIZSGÁLANDÓ BÍRÓI DÖNTÉS

Az Alkotmánybíróság által vizsgálandó döntés a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság 2017. július 5. napján kelt Mfv.I.10.729/2016/4. számú, a felperes részére 2017. július hó 22. napján kézbesített ítélete.

AZ ALAPTÖRVÉNY MEGSÉRTETT RENDELKEZÉSE

A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság az Mfv.I.10.729/2016/4. számú ítéletének meghozatala során nem vette figyelembe az Alaptörvény **29. cikk (3)** bekezdésében foglaltakat, amely szerint „az ügyészi szervezetet a legfőbb ügyész vezeti és irányítja, kinevezi az ügyészeket. A **legfőbb ügyész kivételével az ügyész szolgálati jogviszonya az általános öregségi nyugdíjkorhatár betöltéséig állhat fenn.**”

Ezzel összefüggésben a Kúria megsértette a Legfőbb Ügyész, az ügyészek és más ügyészségi alkalmazottak jogállásáról és az ügyészi életpályáról szóló 2011. évi CLXIV. törvény (továbbiakban: Üjt.) 165/C.§ e.) pontjában foglaltakat. E szerint **2022. december 31-ig az Alaptörvény 29. cikk (3) bekezdésében foglalt korhatár alatt az 1951-ben született ügyész tekintetében a 68. életévet kell érteni.**

AZ ALAPTÖRVÉNYBEN BIZTOSÍTOTT JOG SÉRELME NEK LÉNYEGE, A KÖZVETLEN ÉRINTETTSÉG KIFEJTÉSE

Álláspontom szerint a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság az Mfv.I.10.729/2016/4. számú ítéletének meghozatala során nem tett eleget az Alaptörvény 29. cikke (3) bekezdésében foglaltaknak, mely szerint a legfőbb ügyész kivételével az ügyész szolgálati jogviszonya az általános öregségi nyugdíjkorhatár betöltéséig állhat fenn. A hivatkozási számú ítélet alapját képező pertörténetet az alábbiakban kívánom összefoglalni.

1975. január 15. napjától álltam alperesnél ügyészségi szolgálati jogviszonyban, 2010. március 01. napjától a [REDACTED] ljesítettem szolgálatot. A Legfőbb Ügyész által 2015. október 20. napján kézbesített, Szem. 16740/511-I/2015. számú intézkedésével az ügyészségi szolgálati viszonyomat 2016. április 30. napjával felmentéssel, a **Üjt. 36. § (1) bekezdés b) pontja és (4) bekezdése alapján megszüntette**, mivel a nyomozó ügyészségek átszervezése miatt felajánlott beosztott ügyészi munkakört nem fogadtam el. Alperes számomra végkielégítést nem fizetett, melyre tekintettel a keresetben a végkielégítés (valamint annak kamatai) megfizetésére kértem kötelezni, tekintettel arra, hogy álláspontom szerint nem állnak fenn az Üjt. 42. § (3) bekezdésében írt, a végkielégítés fizetését kizáró feltételek.

Az első fokon eljáró Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.M.527/2015/4. számú ítéletével a keresetet elutasította, azonban a fellebbezést követően a Szegedi Törvényszék 2.Mf.20.764/2016/4. számú ítéletét részben megváltoztatta és részemre 8.112.080.-Ft végkielégítést és ennek 2015. november 6. napjától számított, az érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát ítélte meg.

A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Mfv.I.10.729/2016/4. számú ítéletével a másodfokon hozott ítéletet hatályon kívül helyezte, és a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.M.527/2015/4. számú ítéletét helybenhagyta.

INDOKOLÁS ARRA NÉZVE, HOGY A SÉRELMEZETT BÍRÓI DÖNTÉS MIÉRT ELLENTÉTES AZ ALAPTÖRVÉNY MEGJELÖLT RENDELKEZÉSÉVEL

Álláspontom szerint a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság ítéletében jogszabálysértő módon adott helyt az elsőfokú bíróság jogértelmezésének, miszerint a Munka törvénykönyvéről szóló (továbbiakban: Mt.) 294.§ (1) bekezdés g.) pont ga.) pontjára tekintettel, a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (továbbiakban: Tny.) 18.§ (2) bekezdés a.) pontja alapján, valamint az (1) bekezdésben meghatározott öregségi nyugdíjkorhatár szerint, nyugdíjas munkavállalónak minősülök.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint ennek nem mond ellent az Alaptörvény 29. cikk (3) bekezdésében meghatározott életkor, ugyanis az csupán azt a felső korhatárt állapítja meg, amelynek betöltése után az ügyész szolgálati viszonya tovább már nem állhat fenn.

Ezen okfejtés álláspontom szerint nem helytálló, tekintettel arra, hogy az ún. jogforrási hierarchiában az Alaptörvény kiemelkedő helyet foglal el, a T) cikk (3) bekezdése alapján ugyanis jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel, így megállapítható, hogy az Alaptörvény a jogforrási hierarchia csúcsán áll. Az Alaptörvényben meghatározott rendelkezést nem lehet figyelmen kívül hagyni az Mt. 294. § (1) bekezdés g.) pont ga.) pontjának értelmezésénél, azaz annak megállapításánál, hogy ügyész esetében mit jelent az öregségi nyugdíjkorhatár betöltése.

Az Alaptörvény 28. cikke egyértelmű rendelkezést tartalmaz arra vonatkozóan, hogy a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik, mint ahogyan erre a Kúria által helybenhagyott, elsőfokú bíróság által meghozott ítélet – helyesen – hivatkozik.

Az Alaptörvény 29. cikk (3) bekezdése, figyelemmel az Üjt.) 165/C. § e.) pontjára, esetemben kétségtelenül és másképpen nem értelmezhetően rögzíti a 68. életévet, mint a reám irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt. Tekintettel az Alaptörvénynek a jogforrási hierarchiában elfoglalt prioritizált helyére, megállapítható alkalmazásának elsődlegessége minden egyéb jogszabállyal – jelen esetben a Tny.-nyel – szemben is.

Álláspontom szerint minden olyan jogértelmezés, amely az ügyész esetében az Alaptörvényben meghatározottól eltérő módon állapítja meg az öregségi nyugdíjkorhatárt, ellentétes az Alaptörvénnyel, tehát jogszabálysértő.

Ebben a körben szükséges utalni arra is, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében az Alaptörvény 28. cikkében kifejtettekkel kapcsolatban arra az egyébként nem vitatható álláspontra helyezkedik,

hogy a jogszabály céljára, elsősorban annak indokolása jelenthet autentikus forrást.

Az egyes igazságügyi jogviszonyokban alkalmazandó felső korhatárral kapcsolatos törvénymódosításokról szóló 2013. évi XX. törvény 25.§-hoz fűzött indokolás egyértelműen és félreérthetetlenül szól arról, hogy a bírák és ügyészek vonatkozásában az átmeneti időszakban, **azaz 2022. december 31. napjáig az Alaptörvényben meghatározott korhatárt kell tekinteni öregségi nyugdíjra vonatkozó életkornak. Eszerint a születési idő függvényében csökkenő korhatár 2022-ben éri el 2014-től 2022-ig fokozatosan növekvő nyugdíjkorhatárt.** Az indokolás kifejezetten úgy szól, hogy a törvény bevezeti a bírák és ügyészek esetében a rendelkezési állomány intézményét, amelynek fő elvei a következők: a bírák és ügyészek tekintetében a szabályozás egységes. A rendelkezési állomány átmeneti jellegű jogintézmény: **addig áll fenn, amíg a Tny.-ben meghatározott öregségi nyugdíjra jogosító legmagasabb öregségi nyugdíjkorhatár és a bírói, illetve ügyészi felső korhatár azonossá válik.**

Ebből egyértelmű következtetés vonható le arra nézve, hogy a jogalkotó a bírák és ügyészek esetében, az ún. átmeneti időszakban a Tny.-ben meghatározott életkortól eltérő öregségi nyugdíjkorhatárt kívánta érvényre juttatni, melyet megerősít a Tisztelt Alkotmánybíróság 33/2012. (VII.17.) AB határozata is, melyben rögzítésre került, hogy a nyugalomba helyezés életkora, valamint a nyugellátásra való jogosultság életkora akkor válhat el, ha ez összhatásában, a következményeit illetően nem tekinthető hátrányosnak.

Tekintettel az Üjt. 24. § (3) bekezdésében foglaltakra, amely alapján, ha a volt legfőbb ügyész helyettes felmentése esetén áthelyezéséhez nem járul hozzá, végkielégítés illeti meg, álláspontom szerint diszkriminatív helyzetet eredményez más vezető ügyészek tekintetében.

Álláspontom szerint a fentiekben kifejtetteken túl – a Tisztelt Alkotmánybíróság korábbiakban hivatkozott határozatával összhangban – **közvetett jogsérelem** realizálódása is megállapítható tárgyi ügyben. A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság által helybenhagyott jogértelmezés, s ezzel együtt a nyugdíjas korhatár 68 év helyett 62 évben történő megállapítása sérti az Alaptörvény I. cikkében foglalt élethez és **emberi méltóságához való jogot**, valamint a XIII. cikkben foglalt **tulajdonhoz való jogot**, tekintettel arra, hogy váratlan és indokolatlan beavatkozást jelent a magánszférába. Nem pusztán a bírák, hanem az ügyészek esetében is megállapítható, hogy életpályájuk, családi és tulajdoni viszonyaik tekintetében hosszabb időtartamú foglalkoztatási jogviszonyra alapoztak. Figyelembe véve azt a tényt, hogy az Alaptörvényben rögzített tulajdonhoz való jog a már megszerzett tulajdonra vonatkozik, álláspontom szerint az általam jogosan igényelt végkielégítés a szolgálati jogviszonyommal összefüggésben szerzett vagyoni javak közé tartozik, melyre tekintettel annak mind jogalapja, mind összecszerúsége tekintetében jogos igényem áll fenn.

Az Üjt. 34.§ d.) pontja szerint a legfőbb ügyész által kinevezett ügyész ügyészségi szolgálati viszonya **megszűnik** az Alaptörvény 29. cikk (3) bekezdése szerinti általános öregségi nyugdíjkorhatár betöltésével. Ebben az esetben az Üjt. 41.§ (1) bekezdése szerint (az Üjt. 34.§ 2.) pontjában említett esetben) az ügyészt hathavi átlagilletményének megfelelő összeg illeti meg.

A nyugdíjasnak minősülés esetleges ténye, önmagában a munkáltató részére felmentési jogcímet – erre irányuló kérelem hiányában – nem biztosít. (Üjt. 36.§ (1) bekezdés a.)-f.) pontok.) A nyugdíjasnak minősülés nem a szolgálati viszony megszüntetésének, hanem a megszűnésének jogcíme. (Üjt. 34.§ d.) pont)

KIFEJEZETT KÉRELEM A BÍROÍ DÖNTÉS MEGSEMISÍTÉSÉRE, ILLETVE AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG DÖNTÉSÉNEK TARTALMÁRA

Tekintettel a fentiekben előadott indokaimra kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Kúria mint felülvizsgálati bíróság 2017. július 5. napján kelt Mfv.I.10.729/2016/4. számú ítéletét, mint Alaptörvény-ellenes határozatot megsemmisíteni szíveskedjen és a Szegedi Törvényszék 2.Mf.20.764/2016/4. számú ítéletét hatályában fenntartani szíveskedjék.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy döntésében mutasson rá arra, mint alkotmányos követelményre, hogy a polgári peres eljárásokból esetlegesen eredő felülvizsgálati eljárásokban a döntésre jogosult személyek minden esetben az Alaptörvény rendelkezéseinek figyelembevételével és azok tiszteletben tartásával kötelesek eljárni, megelőzve ezzel az alapjogi szemléletet mellőző peres eljárások jogszerűnek való elfogadási kényszerét.

Szeged, 2017. szeptember hó 20. napján

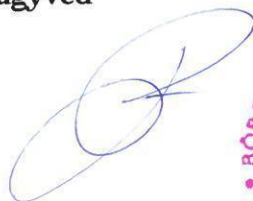
Tisztelettel:

[Redacted signature]

képviselőként:

**BÖRCsök-RAGÁNY-VISONTAI ÜGYVÉDI IRODA
DR. BÖRCsök RITA**

ügyvéd

Mellékletek:

- 1.) **Ügyvédi meghatalmazás**
- 2.) **Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról**
- 3.) **Érintettséget alátámasztó dokumentumok, nevezetesen:**
 - A Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.M.527/2015/4. számú ítélete
 - A Szegedi Törvényszék 2.Mf.20.764/2016/4. számú ítélete
 - A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Mfv.I.10.729/2016/4. számú ítélet